

SỐNG NHƯ MỘT NGỌN NẾN

Người ta thường nói, đời người như một giấc mộng. Nhưng nếu đã là mộng, có sao không làm nó trở thành một giấc mộng đẹp? Nếu đã là đời, có sao không sống như một ngọn nến, thấp sáng chính mình và soi rọi những người xung quanh?

Ngọn nến khi sinh ra vốn chỉ là một khối sáp vô, nhưng khi được châm lửa, nó hóa thành ánh sáng. Đó cũng là hành trình của con người: Khi chưa hiểu lẽ đời, ta chỉ là một sinh mệnh bình thường, nhưng khi biết yêu thương, biết cho đi, biết sống lương thiện, ta mới thực sự tỏa sáng.

Một ngọn nến không giữ ánh sáng cho riêng mình. Nó cháy lên không phải để phô trương, mà để sưởi ấm, để xua tan bóng tối.

Con người cũng vậy, sống không phải chỉ để làm rục rở riêng ta, mà còn để mang đến chút ánh sáng cho những ai đó cần. Một lời động viên đúng lúc, một sự giúp đỡ chân thành, một nụ cười bao dung, đó chính là ánh sáng của lòng người, lan tỏa tựa như một ngọn nến đang cháy.

Nhưng nến càng cháy, thân nến càng ngắn lại. Đời người cũng vậy, thời gian chẳng đợi ai.

Điều quan trọng không phải ta sống bao lâu, mà là ta đã sống ra sao. Có người sống cả trăm năm nhưng chẳng để lại gì ngoài một cái tên, có người chỉ hiện hữu trong chốc lát nhưng ánh sáng của họ vĩnh viễn không tắt trong lòng người.

Hãy sống như một ngọn nến: Cháy lên trong âm thầm, tỏa sáng trong khiêm nhường, cạn kiệt mà không uổng phí. Nếu mỗi người đều có thể là một ngọn nến, thế gian này sẽ không còn bóng tối.

Theo An Hậu